

בראשית

מוציא ורצען פרי עשה פרילמן ז
 אשר ירעכו על הארץ ויהי כן ותבא
 הארץ דשא עשב מוציא ורעלמעה
 וען עשה פריאטר זרעכו למיניהם
 ורא אלהים ביטוב: ויהי ערבה והיכן
 יום שלishi:
 אלהם עני מאורת נركיע השמים לו
 להבליל בין הימים ובין הלילה והיראלה
 נסוערים וליכים ושננס: והוילמאורה
 ברקיע השמים להאריך על הארץ ויהי
 כן: ויעש אלהים את שני המאות הג
 הנדרלים את המאור הנרל למשלה
 הים ואתה המאור הקטן למשלה
 הלילה ואת הכוכבים: וויתן אתה אלהים
 ברקיע השמים להאריך על הארץ:
 ולמטלכים וכלילה ולהבליל בין האריך
 ובין החשך וואלהים ביטוב: ויהי
 ערבה והיכן יום רביעי:
 ואמר אלהים שרעכו הרים שרים נפש
 תיה וועז יעוז על הארץ על פערקיע
 השמים: ויכרא אלהים אמתה תענוגה העז
 ואתבלגע רוחה הרמלה אחר שרעו
 הרים למיעה ואת בל עוז ננט למיינהו
 וירא אלהים ביטוב: ויברך אתם אלהים
 לאמר פריראנו ומלאו את הרים בימים
 והעוז ורב פארץ: ויהי ערבה והיכן יום
 חמישי:
 ואמר אלהים תוציא הארץ נפש חיה
 למים בהמה ורמש וחוות הארץ למים וזה
 קוייעש אלהם את הארץ הארץ למשה
 ואת הבכמה למים אתה כרמש האומה
 למים וירא אלהים ביטוב: ואמר אלהים
 משה אyme במלינו דמיוננו וירחובנה
 הים ובגע הרים ובכמה ובכל הארץ

פרא אלהים את השמים ואת
 הארץ וארץ היתה תהוננה
 וחשך על פניהם ורוח אלהים
 מירחפת על פניהם ויאמר אלהים
 יהי אור יהי אור: וירא אלהים את
 הארץ ביטוב ונכח אלהים בין הארץ
 ובין החשך: ויקרא אלהים לארך
 יום ולהשך קרא לילה ויה ערבה
 יהי בקר יום אחר:
 ואמר אלהים כי רקייע בתוך הרים
 ויהי מבידין מסלמיים: ויעש ז
 אלהים את הרקיע ובין הרים
 אשר מתחת לרקיע ובין הרים אשר
 מעלה רקייע ויהי כן: ויקרא אלהים
 לרקיע שמים ויהי ערב והיכן יום
 שני: ואמר אלהים
 יקוו הרים מתחה השמים אל מקומם
 אחר ותראתה היבשה ויהי כן ויקרא
 אלהים ליבשה הארץ ולמקומה הרים
 קרא ימים וירא אלהים ביטוב: ויאמר
 אלהים תרשא הארץ דשא עשב מ